

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte – Ghenadie Nicolaev,
judecătorii – Vladimir Timofti și Nadejda Toma,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate, avocatul Albu Inga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Voloceai Vasile Ion, născut la 07 august 1948, originar din s. Colibaș, r-nul Vulcănești și domiciliat în or. Soroca, str. Ștefan cel Mare, nr. 106/5;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 25.11.2013 – 24.12.2013 (prima instanță)*
- 2. 12.02.2014 – 24.03.2014 (instanța de apel)*
- 3. 26.06.2014 – 17.09.2014 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 24 decembrie 2013 *Voloceai Vasile Ion* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale, echivalentul a 4000 (patru mii) lei cu privarea de dreptul de a conduce orice mijloc de transport pe un termen de 1 (un) an.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Pricop Ion a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Voloceai Vasile Ion în beneficiul lui Pricop Ion suma de 19 397, 88 (nouăsprezece mii trei sute nouăzeci și șapte) lei și (optzeci și opt) bani cu titlu de prejudiciu material și 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

1.1. Cauza a fost examinată în baza procedurii simplificate cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. În fapt, pe baza probelor administrate instanța de fond a constatat că, Voloceai Vasile Ion fiind bolnav pe o perioadă de aproximativ 7 ani cu diagnoza hipertensiune arterială gr. II, risc înalt cu evoluție de crize, la 16 septembrie 2013, în jurul orei 13³⁰, s-a angajat la conducerea autoturismului de model „Opel Monterey” cu n/î SR VV 010, acțiune prin care a neglijat cerințele pct. 10 alin. (1) lit. a) și pct. 14 lit. a) ale Regulamentului circulației rutiere, care reglementează că conducătorul de vehicul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic și medical și îi este interzis să conducă vehiculul fiind bolnav și, deplasându-se pe traseul M2 „Chișinău- Soroca” în direcția – Soroca, cu o viteză de circa 75 km/h, la km 57+650 m al traseului, în apropierea intersecției traseului cu drumul de acces în direcția sat. Brăviceni, r-nul Orhei, nu a acomodat viteza și nu a ținut seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția și de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situații periculoase, încălcând cerințele pct. 45 alin. (1) lit. a), b) al Regulamentului circulației rutiere, prin urmare, în timpul deplasării, în urma unei crize hipertensive a pierdut controlul asupra conducerii automobilului și a comis tamponare din spate în automobilul de model „Toyota Camry” cu n/î DR IP 010, care staționa pe marginea dreaptă a părții carosabile și aparține cet. Pricop Ion Ion, iar automobilul nominalizat, în urma impactului, a tamponat la rîndul său, tangențial, automobilul de model „VW-Golf 2” cu n/î ED BH 459, care de asemenea staționa pe marginea dreaptă a părții carosabile și aparține cet. Iușan Alexandru Alexandru.

În rezultatul accidentului rutier, vehiculele au fost defectate tehnic, conducătorului Pricop Ion Ion, care se afla împreună cu Iușan Alexandru Alexandru și Lungu Petru Eugeniu în fața automobilului „Toyota Camry”, i-au fost cauzate: fractură-luxație de cap humeral pe dreapta cu deplasare; traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală; plăgi contuze și excoriații pe cap și față ce se califică ca vătămare corporală medie, iar cet. Lungu Petru Eugeniu i-au fost cauzate vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de fractură închisă de peroneu proximal cu deplasare minimă de fragmente.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *partea vătămată Pricop Ion*, care a solicitat casarea acesteia în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă înaintată să fie admisă integral;

- *inculpatul*, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie exclusă pedeapsa complementară și diminuat prejudiciul moral pînă la 1 000 lei, pe motiv că quantumul prejudiciului moral este unul exagerat de mare, iar pedeapsa complementară nu este una echitabilă, reieșind din faptul că dînsul conduce vehicule pe o perioadă mai mare de 35 ani. De asemenea, a mai indicat că a dat consimțămîntul la examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, iar amenda a achitat-o pînă la declararea apelului în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014 a fost respins ca nefondat apelul părții vătămate Pricop Ion și admisă în

principiu acțiunea civilă înaintată în ședința de judecată, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului pretins să se pronunțe instanța contencioasă.

Prin aceeași decizie a fost admis apelul inculpatului Voloceai Vasile, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în acea parte o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Voloceai Vasile în baza art. 264 alin. (1) Cod penal i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 200 (două sute) unități convenționale fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

4.1. Pentru a se pronunța asupra hotărîrii adoptate instanța de apel a conchis că instanța de fond neîntemeiat i-a aplicat lui Voloceai Vasile pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, deoarece nu a motivat aplicarea acesteia și nici nu a indicat o altă normă de trimitere din Codul penal care ar reglementa aplicarea pedepsei complementare.

Mai mult, din dispoziția normei penale prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport constituie o pedeapsă complementară care poate fi aplicată doar la numirea pedepsei închisorii, iar celelalte categorii de pedeapsă (amenda, munca neremunerată în folosul comunității) sunt pedepse principale independente, cărora nu li se poate atribui pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, instanța de apel a considerat că perceperea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei constituie o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată Pricop Ion, avînd în vedere situația materială a inculpatului și starea sănătății acestuia.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar reprezentantul părții vătămate, avocatul Albu Inga, care fără a invoca vreun temei din cele 16 prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu indicarea ulterioară a motivelor casării într-un recurs suplimentar.

5.1. Inculpatul Voloceai Vasile și avocatul Mazniuc V. în numele inculpatului au prezentat referință pe marginea recursului, prin care au exprimat îndoieli în privința temeiniciei recursului declarat.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Articolul 430 Cod de procedură penală stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs ordinar, inclusiv obligația recurentului de a indica temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărîrii.

Din textul recursului declarat în cauză rezultă că, recurenta nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere al stării de fapt, ci a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

În recursul ordinar declarat nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea concretă comisă de instanța de apel, ce ar motiva casarea hotărârii.

Rezultă că, recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Referitor la cele menționate de recurentă privind prezentarea motivelor pentru recurs într-un alt recurs suplimentar, Colegiul susține că, depunerea tuturor cererilor de recurs pe marginea unei cauze penale, în mod obligatoriu trebuie să se încadreze în interiorul termenului legal de 30 de zile rezervat pentru declararea oricărui recurs ordinar, conform art. 422 Cod de procedură penală.

Mai mult de atât, reieșind din datele cronologice la care a fost declarat recursul pus în discuție, Colegiul constată că acesta a fost declarat la împlinirea ultimei zile a termenului de declarare a recursului ordinar, circumstanță ce face imposibilă depunerea unui alt recurs suplimentar, în termenul legal stabilit de lege.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. Pentru aceste motive, conform pct. 1) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate, avocatul Albu Inga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014, în cauza penală în privința lui *Voloceai Vasile Ion*, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 septembrie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma